

Zdravko KORDIĆ

KRIŽ

Križ obuhvaća moj vrat
steže ga svetim bijelim nevinim konopcem
Sveti križ na raspućima
i na pukotinama povijesti

Razapet između Neba i Zemlje
Raspaljen u utrobi
Razjaren u tijelu
Vrišti križ; vrišti vrela krv

Sagorijevamo zagrljeni
Majko milosna
plodove nam donosiš
visoko i nepregledno,
opečaćene i upečaćene
u prolaznosti tijela
Križ ne živi od jela;
naša utroba na nebu,
sjeme u zemlji –
u svjetlosnoj zemlji naših praotaca
Patnja daje mučenički plod
Usna rasiječena križem
U sjaju rane kruh i gutljaj vina

Oh kolika sreća bijaše do neba,
ponad neba

Pomriješ naši stari, nestade sreće
A nebosklon se skamenio u dah, u duh
Bijaše to moj križ i moj vrat-
uzdah; usud moj
Vratolomni

22/23. svibanj A. D. 2025.